

OPONENTSKÝ POSUDEK KVALIFIKAČNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní magisterské zkoušce.

DIPLOMANT: KOLMAN Petr**Obor: Herectví ALD****OPONENT DIPLOMOVÉ PRÁCE: MgA. Lukáš Jiříčka, Ph.D.**

Všechna jitra světa s podtitulem Rozbor knižní, filmové a autorské divadelní předlohy - to je titul, téma a svorník závěrečné diplomové práce Petra Kolmana. Jak je z názvu patrné, Kolman nahlíží román francouzského autora Pascala Quinarda Všechna jitra světa v jeho třech možných podobách, ať už jako románu, později filmového scénáře, a nakonec v podobě literární inspirace inscenace, v níž Petr Kolman ztvárnil dvě role a která byla iniciována režijně-dramaturgickým tandemem Ninou Jacques a Petrem Erbesem. Ovšem nikoliv pouze tři podoby jednoho díla jsou zde těžištěm diplomantova textu, neboť jím je i baroko jako zlomová epocha, ono baroko, do něž Quinard zasadil svůj román o hudbě, ale i barokní hudba a její odlišnosti, difference od hudby renesanční. Kolman se rozhodl o metodicky poměrně transparentní přístup, když nejprve definuje onu zmíněnou epochu (poučen například četbou Václava Černého), následně barokní hudbu, aby pak teprve začal psát o vlastním tématu, Quinardovi, filmové adaptaci, ale hlavně autorské inscenaci. I přes veškerou poctivost v přístupu, jíž je lze prominout leckdy nesprávné dělení vět a gramatické či stylistické přešlapy, však některé bloky textu působí buď separátně anebo spíše jen jako náhled na jistý horizontální masív, který postrádá ruptury, hloubku.

Petr Kolman se totiž spíše, než na hlubší interpretaci, soustřeďuje na popis, popis věrný, kterému by avšak větší analytická zanícenost dodala potřebnou dimenzi jedinečného vhledu autora, odhalila v čem tkví například ona baroknost Quinardovy prózy (a že se nejedná jen o dobové zasazení) a v čem například tělesnost a gestičnost inscenace koresponduje s barokním vnímáním těla, gesta, znakových systémů.

Samozřejmě, že zde popis příprav autorského projektu tvoří stěžejní část textu, je totiž svého druhu korytem, do něhož se předchozí říčky, motivy a témata sbíhaly, ale i zde Petr Kolman leckdy nezkoumá či nepopisuje detaily, kolem nichž by však mohl rozvést daleko nosnější argumentační linku.

Osobně nejsem velkým příznivcem diplomových prací, které reflektují vlastní dílo studenta, protože se málokdy stávají platformou pro řádnou vivisekci osobité zkušenosti, přístupu, skutečně jemnou analýzou různých podob práce navíc například opřenou o teoretický vhled, který postaví vlastní pohnutky do

radikálně odlišného světla - kontextového, diskurzivního, historického. Málokdy se i stává dílem upřímné sebekritiky, která dokáže namísto situace být sobě advokátem naopak přinést moment skutečného prověření fundamentů práce, relativizace vlastních přístupů, postojů, etické pozice nebo i politické stránky tvorby. Ne vždy je špatné ukázat, že tato stalinistická nebo maoistická praktika zvaná sebekritika aspoň na poli umění může nést své plody. Může být bolestivá, nepříjemná, ale rozhodně ukazuje člověka, který je schopen nést riziko vlastní práce na světlo, vystavuje se takřka nahý, protože se zakouší z odstupů a v širších souvislostech. Onu svého druhu katarzi však popis a rekonstrukce příliš neplní, zvláště je-li lehce prošpikována superlativy dokazujícími spokojenost z práce, což je však z ryze osobní perspektivy pochopitelné, když navíc dílo Jacques a Erbesse kvality bezesporu mělo. Pochopitelné, ale pro čtenáře málo sdělné, nosné, přenosné.

I tak však Kolman se svým textem obstál, přestože mu spíše vyhovoval onen až kvantifikační či deskriptivní přístup v různých podobách - od výčtu uzlových momentů Quinardovy prózy přes rozdíly prózy a filmu až k výčtu uzlových momentů inscenace či popis fází jejích příprav. Trochu tomu chybí maso, krev a odhalení šlach. Ovšem aby má opozice nevyzněla pouze kriticky či káravě, musím konstatovat, že definice baroka, barokní hudby i solidnost přístupu, snaha nic podstatného neopomenout vykazují značné kvality, a proto Kolman jako autor diplomové práce obstál.

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

Otázka:

Dokázal byste přiblížit onu baroknost, která byla ve vaší inscenaci obsažena? V čem se projevovala kromě citací hudebních kontextů a Quinardovy prózy? V čem se lišilo inscenační, nehovoříme-li rovnou o fabuli, zpracování oproti filmu?

Návrh klasifikace A, B, C, D, E, F (bude doplněn v průběhu obhajoby):

Datum: 8.9. 2020

.....
p o d p i s